

nogen Reduktion for Statspolitiets Vedkommende. Dette er imidlertid et Spørgsmaal, som jeg mener kræver en selvstændig Drøftelse, og det bør derfor ikke bringes for stærkt i Forgrunden ved denne Debat om Grænsegendarmeriet.

Det, man har imod det fremsatte Lovforslag, er, at man gaar for voldsomt frem med Hensyn til Reduktion af Personalet, men hvis man ønsker, at Grænsegendarmeriet skal overtage flere Opgaver, end det har nu, kan dette dog neppe tænkes at ville medføre, at Personalet nede i de sønderjydske Landsdele blev mindre. Men hvis det blev fornuftigt ordnet, maatte Tjenesten indenfor Statspolitiet altsaa kunne udføres med mindre Personale. Derved vilde man imidlertid gaa i samme Retning som dette Lovforslag er Udtryk for, en Retning, som man imidlertid mener er forfulgt ud over de Grænser, man finder rimelige.

Alle disse Spørgsmaal egner sig dog bedst til Drøftelse i et Udvalg, og dér vil man ogsaa kunne omtale dette Spørgsmaal, men hvis man vil være konsekvent, tror jeg ikke, man fra Rigsdagens Side kan nægte at gaa i hvert Tilfælde et Stykke ad den her angivne Vej. Det lader sig ikke gøre med aabne Øjne og fuld Bevidsthed at opretholde et Tjenestemandspersonale, som er meget større, end der i Øjeblikket er Brug for. Jeg tror ikke, at man kan naa et tilfredsstillende Resultat alene gennem en gradvis Reduktion, men naturligvis er Regeringen med Hensyn til dette Lovforslag som med Hensyn til alle andre villig til at træde i Forhandling med Rigsdagen og gøre de Indrømmelser, den mener at kunne forsvare.

Nørskov: Efter den højtærede Finansministers Tale kan jeg fatte mig meget kort, jeg har kun et Par Henvendelser til de ærede Ordførere. Det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte talte om, at det var en alt for haard Fremgangsmaade, man her brugte overfor Personalet, han mente, at man ikke burde gaa saa haardt frem. Jeg kan ikke erkende, at det er en særlig haard Fremgangsmaade, her anvises. For øvrigt vil jeg sige, at Socialdemokratiet tidligere har været ret stærkt med paa at reducere Grænsegendarmeriet. Da Sagen sidst var til Behandling i det andet høje Ting, udtalte Landstingsmand Dahl følgende — det var den 26. Marts 1923, Udtalelsen findes i Landstingstidenden Sp. 905 —: „Mit Parti hilser med Glæde den Reduktion, der har

fundet Sted, og vi haaber, at det vil være muligt i en ikke alt for fjern Fremtid at naa videre med Reduktionen af Grænsegendarmeriet.“ Det ses altsaa, at paa det Tidspunkt gik Landstingsmand Dahl meget stærkt ind for en Reduktion, han udtalte endog Haabet om, at man hurtigt kunde gaa videre; og naar Statens økonomiske Vanskeligheder er saa store, som alle ved de er, mener jeg ogsaa, at den her foreslaaede Reduktion er fuldt forsvarlig, særlig efter at vi nu har hørt den højtærede Finansminister udtale, at den vil blive foretaget med al mulig Hensynsfuldhed overfor Personalet, ogsaa overfor dem, der selv har bygget Hus.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen var ogsaa meget betænkelig ved Lovforslaget. Jeg vil gerne hveroverfor sige, at man saa tidt fra sønderjydske Side har paa-peget, at den danske Stat ansatte alt for mange Tjenestemænd dernede, og naar der da her bydes Lejlighed til at formindske det store Antal Tjenestemænd paa en saadan Maade, at det ikke bliver til Skade for nogen, kan jeg ikke tænke mig, at det ærede Medlem ikke skulde kunne gaa med til denne Reduktion, der vil jo blive taget alle mulige Hensyn til de Tjenestemænd, der afskediges, ikke mindst ved den Overgangsbestemmelse, der findes i Lovforslaget, hvorefter 59 Mand først skal afskediges i Løbet af 2 Aar. Jeg skulde mene, at det i Udvalget maa kunne lykkes at naa til et tilfredsstillende Resultat paa dette Omraade, saaledes at Staten herved indvinder en ret betydelig Besparelse, hvad den sandelig haardt kan trænge til.

Friis-Skotte: Det er rigtigt, som den højtærede Finansminister siger, at Kritikken fra mit Partis Side har været rettet mod det Tempo, man agter at gaa frem i, og ikke imod selve Antallet, idet vi mener, at det maa være Administrationens Ansvar, hvor mange Grænsegendarmer man kan nøjes med. Som den ærede Ordfører for Venstre (Nørskov) oplyste, har vi ved enhver Behandling af Grænsegendarmeriet baade i Landstinget og her ment, at man maatte kunne komme længere ned med Antallet. Da vi i 1920 var ved det springende Punkt, da man gik til fast Ansættelse, mente vi, at man ikke skulde ansætte flere fast, end man kunde vente vedvarende at faa Brug for. Naar jeg saa skarpt har fremdraget det Standpunkt, at man ikke bør afskedige Tjenestemænd, har jeg gjort det med Hensyn paa dette og de andre foreliggende Nedskæringsforslag, hvor der